

encarrilar o donar una hipòtesi».

T.— Com s'explica que l'historiador local sigui una persona d'origen italià?

M.— «És una cosa normal. Hi ha grans històries de Catalunya fetes per estrangers i que s'han convertit en peces fonamentals. D'altra banda, hi ha el meu fet personal. Jo em considero tossenc i l'estima que tinc pel poble i la meva curiositat per conèixer la història de Tossa em van impulsar a estudiar-ne el passat. A més, has de tenir en compte que abans que jo fes la història de Tossa, només hi havia un llibre d'en Claudi Girbal, que ja tenia 100 anys, i tot un seguit d'articles puntuals i prou. Per tant, en certa manera era normal que jo em dediqués a la recerca de la història local».

T.— Segons el teu parer com a expert en la història tossenca, quin és el període més ric de la vila?

M.— «Tossa ha tingut diversos períodes importants, a banda del romà. En el segle XIII, Tossa era un centre de relativa importància a l'igual que durant els segles XVII i XVIII. La història de Tossa ha tingut alts i baixos, però dos períodes importants van ser els segles XVI i XVIII».

T.— Ha evolucionat molt la Tossa contemporània respecte a la vila històrica?

M.— «Tossa ha evolucionat bé i encara conserva la idea de poble. Per a mi, aquesta és una idea positiva perquè vol dir que la persona es troba en un ambient, no és estranya i, per tant, les persones es realitzen de forma completa. Per exemple, hi ha pobles com Lloret, que no són ni poble ni ciutat i això els despersonalitza. Però la mala sort de Tossa és que el jovent preparat n'ha de marxar perquè no hi ha feina i això perjudica la vida de la població».

Mario Zucchitello és un gran coneixedor de la Tossa dels nostres avant-passats

«Tossa ha evolucionat bé i encara conserva la idea de poble (...) Però la mala sort és que el jovent preparat n'ha de marxar perquè no hi ha feina»

T.— Potser això hagi provocat un cert estancament cultural?

M.— «Sí, sí. No es tracta de fer grans activitats culturals, sinó de fer coses de qualitat. Es poden fer coses petites adreçades a la gent del poble, però també hauríem de mirar de cridar l'atenció de la gent de fora. No ens podem mirar sempre en un mirall, per això Tossa està estancada als anys

d'abans de la guerra. Hem de procurar atraure gent nova».

T.— Tens algun nou projecte pensat per quan acabis aquest nou llibre?

M.— «Tinc molts projectes, però els que més il·lusió em fan és treballar la història de la pagesia i de les institucions de Tossa. També m'agradaria tornar a reprendre el tema del comerç marítim».